

Forfatter: ?

Titel: Den i kort Tid ophøuede men ligesaa hastig nedstødte store Nordiske Tyv eller Struensees rette og sande Caracteer. Forfattet af en Jammerlig Skribent.

Citation: ?: "Den i kort Tid ophøuede men ligesaa hastig nedstødte store Nordiske Tyv eller Struensees rette og sande Caracteer. Forfattet af en Jammerlig Skribent.", i ?: *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 6*, J.R. Thiele, 1772, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_006-shoot-workid2_006_009.pdf (tilgået 16. maj 2021)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 6

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

1

Den i kort Tid ophøede, men ligesaa hastig nedstødte store Nordiske Tyv eller Struensees rette og sande Caracteer. Forfattet af En Jammerlig Skribent.

Kiøbenhavn 1772, trykt hos Joh. Rud. Thiele, boende i store Helliggeiststræde.

2

3

☒ Mandrin en stor Tyv var Cartousche

☒ dog en større;

☒ Men Struense han dem vist begge over-

☒ gaar.

☒ Blant Tyve-Tallet han den største bør at

☒ være,

☒ Da det han stiaalet har ey at vurdere

☒ staaer.

4

☒ 4

☒ Den største Skat der var i heele Nordens

☒ Rige

☒ Han med Behændighed har stiaalet hen til

☒ sig,

☒ Han er et Vunder-Verk det vist enhver maa

☒ sige-

☒ Da Verden viser knap een til, som ham er

☒ liig.

☒ Han stial, (o fæle Tyv!) vor gode Konges

☒ Hierte,

☒ Og Hendes ligesaa, som Kongen elskte

☒ mest;

☒ Ved dette Tyverie han gjorde os en Smerte,

☒ Just da for Kongen vi os glædte allerbest.

☒ Ja meer mod Himlen selv han Tyverie har

☒ øvet;

☒ Den Allerhøyeste han selv har røvet

☒ fra;

☒ Ham selv, som skabte ham, og os, og hver

☒ af Støvet,

☒ Hans Gierninger han saae, og nægtet ham

☒ endda.

5

☒ Ach, grumme Tyverie! Hvor kunde nogen

☒ tænke,

☒ At iblant Mennesker slig Nedrige var

☒ til?

☒ Og hvor hvor smeeder man i Verden vel en

☒ Lænke,

☒ Som man ey alt for læt for hannem agte vil.

☒ Man Norden saae forsagt, hver Mand man

☒ hørte klage,

☒ Saa længe denne Mand paa Lykkens Sæde var;

☒ Man ængstedes, og Skræk man følte alle

☒ Dage,

☒ Og for en blodig Striid en grusom Frygt

☒ man bar.

☒ Man saae Fritænkere til Ærens Spidse

☒ komme,

☒ Og Redelighed stod, som bag et Dække

☒ giemt.

☒ Den som kun tænkte ret var værd de værste

☒ Domme,

☒ Og for Forrædere kun Lykken var bestemt.

6

☒ 6 Men Bladet vendtes om, Forræderen nedfalder,

☒ Hans Throne borte blev hans, Magt ey

☒ gielder meer;

☒ Hans største Herlighed et Fængsel man nu

☒ kalder,

⌘ Og mindste Knæfald ey for hannem meere skeer.

⌘ Saa see Fritænker nu en Almagt har os

⌘ styret,

⌘ Og troe i Lænker nu, at der en Gud er

⌘ til

⌘ De Kugler, som du har mod os saa tit ud-

⌘ fyret:

⌘ De fra en større Magt dig selv nu ram-

⌘ me vil.

⌘ Den Gud vi troer paa, har reddet os af

⌘ Snaren,

⌘ Som Helvede og du, og Diævel spændte

⌘ ud;

⌘ Vi er undløben, men nu er du selv i Faren,

⌘ Og Straf er dig bestæmt af Evighed og Gud.

7

⌘ 7 Nu styres Lander af sin egen Ægte-Fa der,

⌘ Af ham, som Herren selv til Konge sat for

⌘ os:

⌘ Paa Hannem Norden sig næst Gud med Haab

⌘ forlader,

⌘ At Hans Regiering skal Ham give største

⌘ Roes.

⌘ Gud spare Ham ikkun i Mange Aar i

⌘ Live!

⌘ Og lad Ham nyde Fred og Roe i Rigerne;

⌘ Gud lad Forrædere fra Ham langt borte

⌘ blive! Da Nordens Glæde vi i Christian skal see.

8